

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO I°/70% - AUTORIZZAZIONE DCSP/II/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991 - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE	RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni U/rn 11234499	
PODUREDNIŠTVO:	Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646	

Bog Vas sprejmi, sv. oče, Janez Pavel II.

Bog Vas sprimi! Tako je koroški vojvoda pozdravil na Vratih visokega gosta, ki je prihajal iz Italije. Tako vas sprejemamo tudi mi Slovenci treh pokrajin, Goriške, Tržaške in Videmske. Kličemo vam: Bog Vas sprejmi, sv. oče Janez Pavel II.!

Po stari slovenski navadi vam nudimo kruha in soli. Kruha našega dela, z njim preživljamo sebe in svoje družine. Soli naše vernosti. Prinesli so jo misijonarji sv. Modest, sv. Pavlin Oglejski, utrdila sv. brata Ciril in Metod. Številne vihre so v teku zgodovine privihrale čez naše ljudstvo od protestantizma preko razsvetljenstva cesarja Jožefa II. do liberalizma in nazadnje do stalinistične revolucije, ki je s svojim naukom in s svojim nasiljem zajela tudi naše ljudstvo v vseh treh pokrajinah. Prestali smo pa tudi črno diktaturo, ki nam je hotela vzeti materin jezik in nas potujčiti. Vse to in še druge vihre smo prestali, ker smo se trdno oklepali skale, ki je Kristus, in se zatekali pod varstvo svete matere Cerkve.

Sedaj prihajate Vi kot Petrov naslednik, da nas utrdite v veri, da nas opogumite v vsakdanjih prizadevanjih, potrdite tudi v naši narodni identiteti.

Kot priča zgodovina, je bil postanek vašega prednika Pija VI. v Go-

rici v znamenju napetosti med Cerkvijo in dunajskim cesarjem tedanjega časa. Niso hoteli, da bi se srečal z nadškofom Edlingom in verniki. Toda Goričani so kljub sabotaži napolnili trg sv. Antona, da so prejeli njegov blagoslov, naslednji dan pa napolnili stolno cerkev. Niso se ustrašili politične oblasti.

Tudi danes so zlasti v Trstu in tudi v Gorici politične sile, ki bi Vam rade diktirale, kaj smete povedati in v kakšnem jeziku smete govoriti. Te temne sile so že ukazovale v Cerkvi in prepovedale pridigo in verouk »in lingua slava«. Tudi slovenske napise na cerkvenih banderah so prepovedali. Sedaj so se znova oglasile te sile in bi rade uveljavile diktatorsko geslo: »Qui si parla solo italiano!«

Toda, hvala Bogu, to so le usledil-

ne starih časov, blato, ki se je ugreznilo na dnu. Veliko več je zdravih sil, ki so se prav te čase pojavile na raznih ravneh. Predvsem pri naših škofih. Ob šovinističnih in ultranacionalističnih pritiskih niso klonili. Piskali so srednjo pot. Prav tako tudi civilne oblasti, saj so tudi nanje pritiskali, naj bi »zaprl papežu usta«. Tudi v sredstvih javnega obveščanja so se oglasili pametni in trezni Italijani. Nekateri slovenski krogi so pričakovali več slovenskega jezika pri raznih manifestacijah ob Vašem obisku. Vendar prevladala je pamet.

Tako, sv. oče, prihajate v deželo, ki je pisana v svojih naravnih lepota od morja do visokih Alp; ki je pisana v svoji zgodovinski preteklosti; ki je pisana v svoji kulturi in jeziku; ki je pisana tudi po vernosti svojih prebivalcev. Nismo več »verno« ljudstvo, kot so včasih trdili, smo pač ljudje sedanjega časa in sedanje Evrope, ki jo Vi, sv. oče, dobro poznate in zato spodbujate k »novi evangelizaciji«. Naj bi Vaš obisk pomenil res uspešen začetek te nove evangelizacije, novega pridobivanja za Kristusa posebno mladih generacij.

Kazimir Humar

Cerkvena pesem

*Naj bo papež živa skala,
ki na njej bo Cerkev stala;
kot pastir ovce rešuje,
Cerkev naj pred zlom varuje.
Vse v molitvi naj objema
brez razlike vse ljudi;
skrb za svet naj ga prevzema,
brate se naj potrdi.*

*Zbor pastirjev papež vodi,
Sveti Duh pa luč mu bodi!
Naj za bedne se zavzema,
svet z ljubeznijo sprejema.
Zbor skrbi naj evangelij
da v dejanju zaživi,
da za brate bi imeli
vse rodove, vse ljudi.*

Vstali Kristus na Rdečem trgu v Moskvi

Pravoslavna Cerkev je letos obhajala veliko noč teden za nami, to je na belo nedeljo. Poročajo, da so bile vse cerkve prepolne vernikov, na Rdečem trgu v Moskvi so pa postavili veliko podobo vstalega Kristusa. Namesto običajnih priprav na praznovanje 1. maja na Rdečem trgu so letos tam slovesno obhajali veliko noč. Stal je velik napis: KRISTUS JE VSTAL. Lenin v bližnjem mavzoleju je pa molčal.

Katoličani v Moskvi so obhajali veliko noč kot mi in sicer v cerkvi sv. Ludvika, ki je v prostorih francoskega veleposlaništva. Tudi ta cerkev je bila za veliko noč polna.

Svetogorska Mati božja v goriški stolnici

V ponedeljek, 27. aprila dopoldne so privatno prenesli milostno podobo svetogorske M.B. v goriško stolnico. Spremljali so jo stolni župnik don Sergio Ambrosi, msgr. Oskar Simčič ter p. Pavel Krajnik s Sv. Gore. Ustoličili so jo na glavnem oltarju, kjer bo ostala do ponedeljka 4. maja, ko se vrne v svoje svetišče.

V ponedeljek zvečer so se zbrali v stolnici pred milostno podobo verniki štandreske dekanije v kar lepem številu. Eno uro so preživeli v molitvi rožnega venca in ob petju ljudskih pesmi ter litanij M.B. z odpevi. Pobožnost je uvedel dr. Oskar Simčič, ki se je zahvalil tako cerkvenim kot

civilnim oblastem na obeh straneh meje za razumevanje, ki so ga pokazale. Poudaril je tudi, da so bili italijanski člani pripravljalnega odbora za papežev obisk tisti, ki so prvi vrgli idejo, naj pride v Gorico podoba svetogorske M.B., da bo pred njo sv. oče molil rožni venec v soboto, 2. maja. Kakor nas druži skupna vera v eni katoliški Cerkvi, tako naj nas druži tudi svetogorska Marija, ki je od vsega začetka na poseben način povezana z Gorico; državne meje nas ne smejo razdvajati.

V torek zvečer je bila pobožnost pridržana za vernike goriškega mesta, v sredo pa za vernike vse škofije.

Karol Wojtyła v slovenščini

V dneh pred pastoralnim obiskom svetega očeta v deželi Furlaniji - Julijski krajini sta Celjska in Goriška Mohorjeva družba založili pesniško zbirko papeževih lirik, Pesem o »neizčrpanem soncu«. Polonist in slavist Lojze Krakar, ki je prevedel te izredno globoke verze, je tudi sam pesnik. Prav zato je kot občutljiv ustvarjalec in jezikoslovec posrečeno prestavil v slovenščino pesmi Karola Wojtyły, sedanjega papeža Janeza Pavla II. Knjigo, ki šteje 36 strani, pa je opremil slikar Matej Metlikovič.

Prav gotovo to ni navadna poezija, saj je blizu elegiji ali, če naj uporabimo drugi pojem, gre za psalme sedanjega časa in človeka, ki sta ga zgodovina ali božja milost postavila v prostor in službo, da lahko opazuje dogajanje okrog sebe v neki posebni luči. Kdor bo prebiral te pesmi, bo moral to delati po malem in jih premišljevali, kajti — kot velja za vsako dobro poezijo in še posebej za duhovno poezijo — ti verzi gotovo pomenijo izziv za bralca.

Celjska in Goriška Mohorjeva družba pa se veseli, da sta izdali pesmi Janeza Pavla II. prav v tem času, ko bo svoje sporočilo

spoštovanja, miru in ljubezni prinesel v naše kraje, kjer smo žal tudi ob obisku svetega očeta pričeli protislovenskih fobij nekaterih krogov.

Karol Wojtyła

Pesem o neizčrpanem soncu

Begunci iz Bosne

Iz Bosne trumoma bežijo muslimani in Hrvati. Računajo, da je vseh beguncev že 400 tisoč. V Slovenijo jih pričakujejo od 20 do 30 tisoč.

Dobrodošli med nami!

Drnovšek je novi mandatar

Dr. Janez Drnovšek in prof. Lojze Peterle - novi in stari mandatar

Tretje glasovanje o konstruktivni nezaupnici je prineslo padec Peterletove vlade: dr. Janez Drnovšek je prejel 126 glasov (potrebnih je 121) od skupnih 238 poslancev. Med večurno sejo pred tajnim glasovanjem še vedno ni bilo jasno, kakšen bo izid. Poslanci krščanskih demokratov, Ljudske stranke, liberalci in narodni demokrati so ostro nastopali zoper Drnovškovo kandidaturo. V predstavitvi svoje kandidature je Drnovšek dejal, da bi raje na premjersko mesto prišel preko čimprejšnjih volitev, da pa blokada parlamenta in vlade terja hiter izhod iz krize. Peterle, ki je nastopil zadnji, se je ograbil od nekaterih neokusnih kritik Drnovška, zavrnil očitke na račun vlade in na koncu dejal, da če je on »edina nesreča za ta narod«, naj poslanci čimprej glasujejo.

Lojze Peterle odhaja

V sredo, 22. aprila, je slovenski parlament za novega mandatarja izvolil dr. Janeza Drnovška, predsednika Liberalno demokratske stranke. S tem se je iztekel mandat prve slovenske demokratske poveljne vlade, pa tudi prve vlade samostojne in neodvisne Slovenije. Vodil jo je predsednik Slovenskih krščanskih demokratov Lojze Peterle.

KAMPANJA PROTI VLADI

Zadnjih nekaj mesecev se je v slovenski politiki čedalje močneje uveljavljala parola, da je treba »vlado zamenjati« zaradi njene domnevne neučinkovitosti. V čem naj bi bila ta neučinkovitost, sicer ni nihče podrobneje pojasnil.

Izkazalo se je tako, da v resnici ni šlo za zamenjavo vlade, ampak le za odstranitev njenega predsednika. Ta težnja je bila tako očitna, da je nekdo tudi dnevnik »Delo« pritrdil mnenju, da je zahteva po Peterleto-ovem odstopu »edini sedanji politični projekt« na Slovenskem. Da je bilo to res, nam potrjuje dejstvo, da bodo mnogi sedanji ministri tudi v Drnovškovi vladi ohranili svoje resorje, med drugimi prav tisti, ki so vlado dolžili neučinkovitosti, istočasno pa v njej do konca vztrajali.

Od kod ta gorečnost za zamenjavo premiera? Verjetno je bilo vzrokov več, med njimi najbrž tudi močni osebni nagibi. Istočasno pa se je težko znebiti vtisa, da je bilo za določeno antikatališko razpoloženje, ki je danes zelo razširjeno med dobršnim delom slovenske inteligence, enostavno nemogoče prenaša-

Že znani izid glasovanja je nato dodobra razburkal slovensko politično sceno. Odstopil je vodja poslanskega kluba zelenih dr. Hubert Požarnik. Zdi pa se, da se ta stranka zelenih ob vsem tem zapleta tudi v notranje spore. Glavni organ stranke je namreč zavrnil Omanovo pobudo za združitev s krščanskimi demokrati. V tej zvezi je zanimiv Omanov komentar v Slovincu. Ko govori o nesmiselnosti obstoja dveh tako podobnih strank, zaključuje: »Slovenska kmečka zveza-Ljudska stranka, spremenjena v SLS, je kot samostojna politična stranka potrebna skupini ljudi, ki se vidi na čelu te stranke.«

Kar se tiče novega mandatarja, so si tako Delovi kot Slovenčevi komentatorji edini, da utegne (zaradi šibke večine v parlamentu in heterogeno-

ti, da je predsedniško funkcijo opravljal deklarirani kristjan in katoličan.

PETERLETOV OBRAČUN

Kolikšne zasluge naj torej pripišemo Peterletovi vladi ob njenem izteku? Ni pretirano, če rečemo: ogromne. Vsako trezno in nepristransko razmišljanje nas — ne glede na človeške in politične simpatije — vodi to tega zaključka.

Kritiki ji sicer oporekajo sedanje težko gospodarsko stanje v Sloveniji, ne da bi pri tem upoštevali ceno, ki jo mora država plačati za prehod iz planiranega v tržno gospodarstvo. Toda oglejmo si dejstva: Lojze Peterle je vladno krmilo prevzel, ko je bila Slovenija ena izmed šestih federalnih enot komunistične Jugoslavije, zapuščena pa ga, ko je Slovenija demokratska, samostojna, neodvisna in mednarodno priznana država z določenim prestižem, lastno valuto, vojsko, zunanjo politiko. Upamo in iskreno želimo, da bo tudi vlada, ki ji načeljuje dr. Drnovšek — nedvomno resen in sposoben politik — mlado slovensko državo vodila v zahtevni smeri.

Seveda, to ne pomeni, da je bila dosedanja vlada nezmotljiva, niti da si lahko sama lasti vse zasluge za omenjene uspehe. Če bi narod ne imel v sebi volje, življenjske moči, odločnosti, bi se še danes otepali balkanskega kotla in grozot, ki se tam dogajajo. Toda res je tudi, da mora v usodnih zgodovinskih trenutkih to voljo in življenjsko moč navzven izraziti sposobno in jasno usmerjeno

sti nove koalicije) tudi nova vlada že ob prvem pomembnejšem zakonu v parlamentu naleteti na podobne težave kot Peterletova. Večina ministrov ostaja, tudi trojka Kacin-Rupel-Bavčar, odhajajo pa ministri iz krščansko-demokratskih vrst, prihajajo prenovitelji. Trije podpredsedniki bodo Pučnik, socialist Žakelj in Marko Voljč (nesojeni mandatar), ki je z novim kandidatom za finančnega ministra Gasparijem edini pretežno strokovni kandidat.

Peterle, ki je Drnovšku čestital takoj po izvolitvi, je napovedal, da se bo sedaj posvetil predvsem stranki, družini in osebni refleksiji.

Leon Marc

Predsednik Fr. Cossiga je odstopil

V torek, 28. aprila je predsednik Francesco Cossiga odstopil; začasno bo opravljal funkcijo predsednika države Giovanni Spadolini, ki je bil ponovno izvoljen za predsednika senata. V štirinajstih dneh mora parlament skupaj z delegati dežel izvoliti novega predsednika. Tako zahteva ustava. Resnega kandidata na to mesto za sedaj še ni.

Cossigov odstop je prišel precej nepričakovano in ob zmedenem času, saj je Italija še vedno brez vlade; parlament je sicer izvolil predsednika senata in poslanske zbornice, prejšnja vlada je odstopila, nove pa še ni.

Zamenjava v Nemčiji

Nemško in svetovno javnost je presenetil odstop nemškega zunanjega ministra Genscherja. Ta je vodil nemško zunanjo politiko 18 let in dosegel lepe uspehe, predvsem združitve obeh Nemčij. Bil je prijatelj Slovenije, saj si je veliko prizadeval, da je ta dobila mednarodno priznanje.

vodstvo. In v tem oziru je bila slovenska vlada na mestu.

Omeniti je treba tudi pozornost do manjšin. Tudi v sami vladi je bila občutljivost zanje različna. Zanesljivo pa lahko trdimo, da je bil v pogajanjih z italijanskimi oblastmi Lojze Peterle med najodločnejšimi zagovorniki linije, ki bi slovensko manjšino v Italiji ne potisnila v podrejen položaj.

ZAHVALA IN VOŠČILO

Vse to so dejstva, ki jih bo zgodovina nedvomno potrdila in ovrednotila. Toda mi živimo v sedanjosti in vemo, da hvaležnost ni ravno najbolj pogosta krepost. Ljudje na marsikaj kaj kmalu pozabimo. Da se kaj takega ne bi zgodilo, izrekamo Lojzetu Peterletu besedo HVALA za njegovo dosedanje delo, za ves njegov nadaljnji trud pa vse najboljše.

Tomaž Simčič

Zvezna republika Jugoslavija

Črnogorski in srbski poslanci nekdanjega jugoslovanskega parlamenta so v ponedeljek, 27. aprila, proglasili novo državo, ki se imenuje Zvezna republika Jugoslavija. Združevala bo Srbijo in Črnogoro. Državna himna ostaja stara, spremenjen bo grb, nova zastava pa bo brez zvezde. Na slovesni razglasitvi nove države so bili navzoči veleposlaniki neuvrčenih držav, Rusije, Kanade in Kitajske. Ta slednja je priznala tako Slovenijo kot Hrvaško in tudi novo Jugoslavijo.

DUHOVNA MISEL ZA 3. VELIKONOČNO NEDELJO

— Bog, naš Oče, svojemu ljudstvu si vrnil duhovno mladost, naj se zato nenehno raduje.

Kakor se sedaj veselimo dostojanstva posinovljenja, tako naj tudi v trdnem upanju pričakujemo dan veličastnega vstajenja...

V glavni mašni prošnji se obračamo na nebeškega Očeta z radostjo v srcu. Veselimo se, da je svojemu ljudstvu vrnil duhovno mladost, dostojanstvo božjih otrok in podaril trdno upanje, da smemo tudi mi pričakovati dan veličastnega vstajenja.

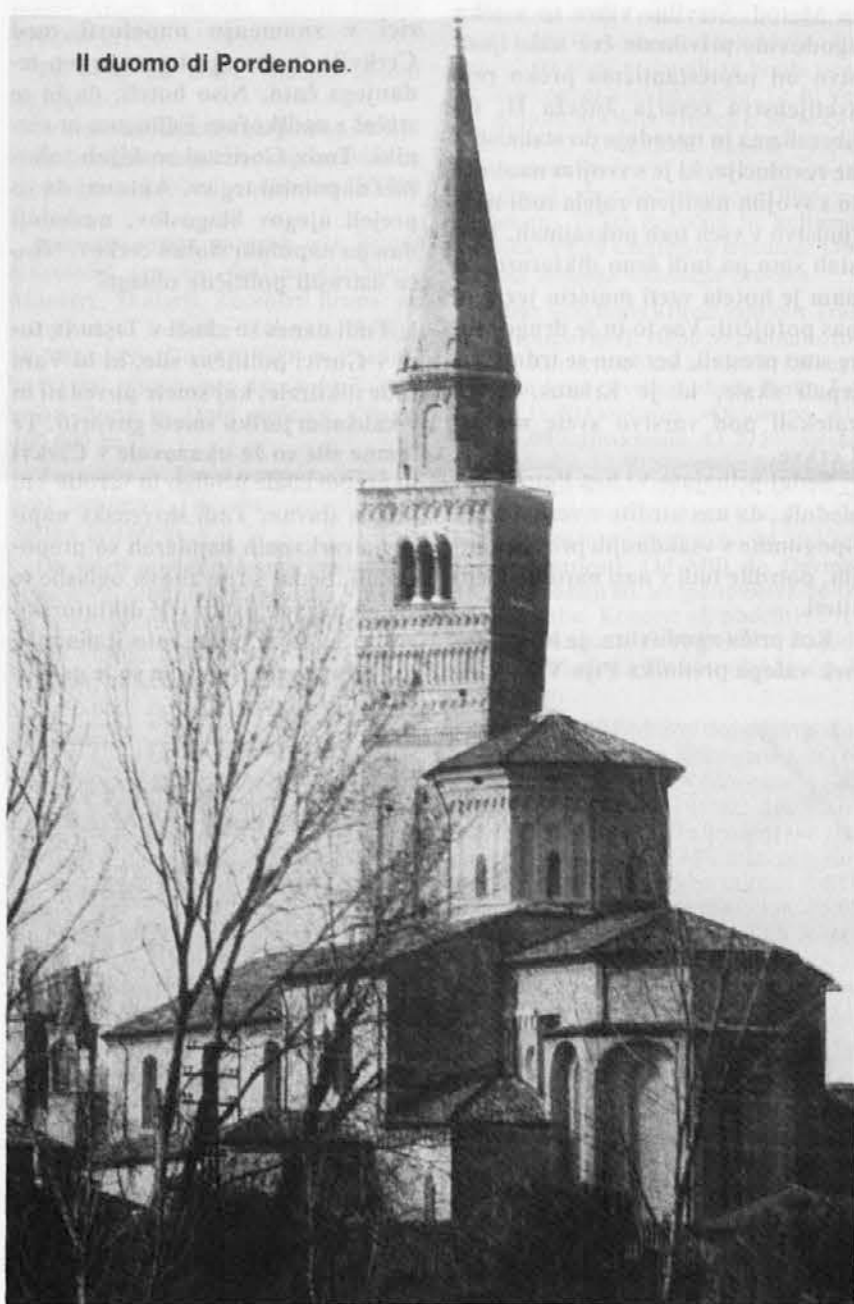
Vzrok za tolikšno veselje je dogodek vstajenja božjega Sina in našega odrešenika Jezusa Kristusa. Ženi (Marija Magdalena in ona druga Marija), ki sta sprejeli angelovo sporočilo o Jezusovem vstajenju, sta »brž zapustili grob in prestrašeni, pa silno veseli stekli sporočiti njegovim učenem« (Mt 28,8).

Učencema, katerima se je na poti v Emavs pridružil Jezus, »so se odprle oči in sta ga spoznala... in rekla sta drug drugemu: Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je na poti govoril in razlagal Sveto pismo?« (Lk 24,31-32). Učenci, ki so bili zbrani v dvorani zadnje večerje, so od veselja komaj verjeli, da vidijo vstalega Jezusa (prim. Lk 24,41). Tudi apostol Janez poroča o tem, da so se učenci razveselili, ko je Jezus »stopil mednje in jim rekel: Mir vam bodi!« (Jn 20,19-20).

Po vnebohodu so se učenci »v velikem veselju vrnili v Jeruzalem« (Lk 24,52). Obljubljena jim je bila namreč »moč od zgoraj« (Lk 24,49).

Krščanstvo je vera veselja. Bog ni zapustil svojih otrok, ampak nas je duhovno prenovil in naredil za dediče nebeškega kraljestva. In to po zaslugi trpljenja, smrti na križu in vstajenja svojega »ljubljenega Sina« (prim. Lk 3,22).

MILAN NEMAC

Stolnica v Pordenonu, kjer se bo 1. maja ustavil Janez Pavel II.

V BiH še vedno spopadi

Spopadi v BiH postajajo vse srditejši. V minulem tednu sta bili glavni tarči napadov Sarajevo, še posebej pa Mostar, ki se menda spreminja v drugi Vukovar. V takšno ozračje so v četrtek pripotovali lord Carrington, Pinheiro in Cutilheiro ter pozno popoldne s predstavniki vseh treh nacionalnih strank podpisali sporazum o takojšnji prekinitvi ognja. Komaj pa so se omejeni trije diplomati napotili v Beograd, so se spopadi znova začeli.

Isti dan je v Bonnu Genscher sprejel srbskega zunanjega ministra Jovanovića. V izjavi za tisk po pogovoru je minister zavrnil vse očit-

ke na račun Srbije. Nasprotno pa gostitelj ni skoparil z ostrimi besedami in zahteval umik JA iz BiH. Prav o tem so se v Skopju začeli pogovarjati tudi Izetbegović, jugoslovanski podpredsednik Kostić in general Adžić. Pogovori na »nevtalnem ozemlju« so šele na začetku. Izetbegović je dejal, da mora JA zapustiti BiH ali pa se preoblikovati v vojsko države BiH. Proti temu je že nastopil predstavnik bosanskih Hrvatov. Avstrija je v petek zahtevala takojšen sklic seje varnostnega sveta ZN o Jugoslaviji. Kot napoveduje, naj ZDA in ES pred 29. aprilom, ko se izteče postavljeni ultimat, ne bi sprejemala sankcij zoper Srbijo.

Komunizem je ostal v nas

Slovenija je zadnji dve leti živela nenavadno hitro. Skoraj pol stoletja je bila kar nekako zacementirana v totalitarnem režimu rdečega predznaka, potem pa skoraj čez noč v politični pluralizem in razvejano strankarsko življenje. In potem evforija osamosvojitve, pa kratka, vendar nič kaj prizanesljiva vojna, z muko pridobljeno mednarodno priznanje ter prvi koraki v politično življenje Evrope in sveta.

Da se bo čas iztekal tudi komunizmu, tega pač nihče ni dvomil. Nič na tem božjem svetu ni večnega, zlasti pa ne politični režim, ki temelji na laži, prevari, nasilju. Kljub temu pa smo nekako zašli v drugo skrajnost, če se primerjamo s protikomunističnimi borci (domobranci, belogardiisti in še kako drugače so jih poimenovali), ki so leta 1945 korakali v begunstvo prepričani, da se bodo zelo hitro, prav gotovo pa v nekaj mesecih vrnili... Če se ne komunizem zruši vase, tako so razmišljali, mu bodo pri tem pomagali zahodni zavezniki, saj komunizem vendarle ogroža svobodni svet in demokratične zahodne sile pač ne bodo pustile majhnega naroda pod jarmom partijskega enoumlja.

Nič takega se ni zgodilo. Slovenski politični begunci so si morali v tujini poiskati svoj bolj ali manj toplej prostor na soncu. Uredili so si življenje, zasnovali družine in danes hodijo v Slovenijo njihovi otroci in vnuki. Komunizem pa se je tudi trdživo prijel. Zahod ga je sprejel kot izvršeno dejstvo. Zlasti po prelomu s Sovjetsko zvezo in razvojem gibanja neuvršenih je Jugoslavija postala nekakšen tampon med blokoma, ki sta iz zavezništva v minuli krvavi vojni prerasla v nasprotnika in hladni vojni. Tu je verjetno mogoče iskati razloge za miselnost starih politikov, ki tudi po letu 1991 na Balkanu pogrešajo Jugoslavijo. Tako razmišlja ameriška diplomacija, saj si drugače ni mogoče razglati dolgega odlaganja diplomatskega priznanja republik, ki so se s splošnim referendumom odločile za samostojnost. Tudi stari egiptovski diplomat dr. Butros Gali, ki vodi svetovno organizacijo, očitno še računa na neuvrščene kot pomemben dejavnik svetovne politike, čeprav so le-ti nehali biti neuvrščeni še za življenja zadnjega od treh ustanoviteljev, Josipa Broza Tita.

Kakor so pogledi na politični razvoj Balkana od države do države različni, tako je treba priznati, da je tudi

trenutni položaj v Sloveniji poln nasprotij, včasih celo protislovij. Ko je pred nekaj tedni govoril za verske oddaje slovenske televizije, je praški nadškof Miloslav Vlk z nekoliko grenkim nasmehom pribil, da se je z »žametno revolucijo« sicer veliko spremenilo, toda komunizem je ostal v nas. Hotel je povedati, da bo moralo preteči še veliko vode, preden se bomo znebili pogubnih vplivov, ki jih je v duševnosti, v načinu razmišljanja, zlasti pa v sistemu moralnih vrednot zapustil komunizem. Slovenija ni nobena izjema, čeprav smo že v preteklosti radi trdili, da je naš komunizem veliko bolj evropski in da se prava železna zavesa začenja nekoliko bolj proti vzhodu. Najbrž pa nam je to dejstvo bolj škodovalo kot koristilo. Ideologijo smo namreč črpali iz komunizma, na Zahodu pa smo se učili porabništva, konsumiz-

Komunisti so ohranili položaje

Ko je bil izvoljen za predsednika predsedstva, je Milan Kučan še vedno imel v predalu izkaznico Zveze komunistov. Samo po sebi nič hudega, čeprav nekoliko nenavadno. Milan Kučan je namreč z izjemnim političnim občutkom pripravljaj najprej ideološko, kasneje pa tudi splošno odklapanje od Beograda. Najbrž je veliko bolj usodno dejstvo, da je operativna državna aparata ostala ista. Celotno med ministri jih je menda komaj pet, ki nikoli niso bili člani Zveze komunistov. In tako bi lahko iskali v vse profile, povsod tam, kjer je kaj odločalo. Rdeči establišment se je z inteligentnim vnaprejšnjim pariranjem ohranil neokrnjenega. Ko je predsednik vlade postal krščanski demokrat, ko smo začeli tudi neovirano pisati in govoriti o drugače mislečih, tudi o domobranci, ki so bili med zadnjo vojno na drugi strani, je bilo iz vrst tistih, ki so v prejšnjem režimu kaj pomenili, slišati pretresljiv krik na pomoč pred revanšizmom, ki da ga zganja nova vlada. Ko je vlada prišla na dan s predlogom zakona o privatizaciji in o vračanju krivično zaseženega premoženja, so taisti krogi začeli govoriti o lovu na »rdeče direktorje« in zavladala je skoraj popolna zmeda.

Naj bo človek še tako prizanesljiv, mora priznati, da so ključne položaje na vseh področjih ohranili stari ljudje. Mediji, banke, največja podjetja, šole in vzgojne ustanove - povsod odločajo ljudje, ki so odločali prej. Krivda za takšno stanje je objektiv-

ma. Prav zato smo v teh prehodnih časih, ko nam je prag samostojnosti in poskus prehajanja v tržno gospodarstvo občutno znižal življenjski standard, priča pojavu, ki mu sam nekoliko zlobno pravim »sindrom egiptovskih loncev«. Vse več nostalgije po minulih časih je slišati, po ureditvi, ko je vsakdo užival v pravici do dela, ko je bila sociala sorazmerno dobro urejena, ne glede na to, da je takšno gospodarstvo v bistvu že nažiralo temeljno substanco.

Najbrž je glavni razlog za takšno razmišljanje tisti komunizem v nas, kakor bi rekel nadškof Vlk. Vse to pa seveda pogojuje še marsikaj drugega: komunizem ni samo v nas, temveč tudi okrog nas, čeprav poslušamo in beremo skoraj vsak dan, da je komunizem zatoni in da se seveda nima smisla boriti proti njemu, saj živimo že v postkomunistični eri.

na in subjektivna. Objektivna zato, ker nove demokratične stranke preprosto nimajo profesionalcev, ki bi lahko nemudoma sprejeli odgovorne funkcije. Tudi če bi nekdo hotel in mogel na primer v veliki časopisni hiši ali na televiziji zamenjati dva ducata časnikarjev, bi jih ne mogel, ker jih preprosto ni. In tako bi lahko ugotavljali že za druga področja, vključno politiko. Subjektivni razlog pa je v obzirnosti, ali če hočete neodločnosti vlade, da ni vsaj v začetku začela stvari urejati z dekreti, do česar je imela legitimno pravico. Vsega ne bi mogla urediti, pač pa vsaj tisto, za kar je imela na voljo ustrezne zamenjave. Kakorkoli že, za dekrete je zdaj prepozno in še veliko časa bo treba, da se bodo stvari uredile in postavile na svoje mesto po evropskih merilih.

Drago Klemenčič

Njegove gladiole

*Zakaj vas ljubim, gladiole,
oranžno rožnatih konic?
Z nakitom diamantov rose,
v kimonu zvezd za nočni klic...*

*Spominjate me rodne grude,
brezskrbnega poletja dni?
Zares; še več mi giblje strune,
s spominov globljih žubori:*

*ker s sulico Srce predrto
spet živo, živo ljubi me.
In dan za dnem v morje oltarno
Njegove gladiole tle.*

Vladimir Kos

Svetopisemske osnove dr. Franceta Rozmana

Pomembno delo uglednega bibličista in teologa je nastajalo kar dve desetletji - Za izid poskrbela Državna založba Slovenije

Pred velikonočnimi prazniki je Državna založba Slovenije poskrbela za prijetno presenečenje. Ob spoznanju, da imamo Slovenci na bibličnem področju zgolj peščico izvirnih del, je skušala širokogrudno zapolniti to vrzel z izdajo knjige Svetopisemske osnove dr. Franceta Rozmana, enega najuglednejših slovenskih bibličistov in teologov ter profesorja na ljubljanski Teološki fakulteti. Po avtorjevih besedah na predstavitvi tega pomembnega knjižnega dela, ki pomeni obogatitev slovenske bibličistike, je s svojim pisanjem skušal nadomestiti pomanjkljivosti, ki se jih v minulih desetletjih na Slovenskem niso zavedali niti v šolah niti v drugih okoljih. Skratka, verska problematika je bila načrtno odrinjena iz slovenske javnosti, zaslediti je ni bilo moč niti na robu družbenih dogajanj.

Želji po kar najbolj prikupni in razumljivi obliki Svetega pisma hočejo ustreči tudi Svetopisemske osnove kot priročnik za branje vseh knjig Biblije - vključene nepresežne božje modrosti. Namenjen je predvsem srednješolski mladini in študentom, pa tudi vsem drugim, ki jih to področje zanima, zavedajoč se dejstva, da ima s Svetim pismom v roki in v srcu človek več modrosti, kot če bi poznal vsebino vseh knjig sveta. To sluti v njen tudi naš čas. Čeprav mnogi govorijo, da je Bog mrtev, Sveto pismo ne preneha vzbujati zanimanja po vsem svetu. Vedno znova ga pevajo in izdajajo v vseh mogočih oblikah, od učenih znanstvenih izdaj preko poljudnih del, do filmov, stripov in kaset.

Delo dr. Franceta Rozmana je nastajalo kar dve desetletji in je temu primerno obogateno s številnimi izčr-

pnimi podatki in slikovnim gradivom. Čeprav je avtor Svetopisemskih osnov dosledno spoštoval stroga znanstvena (biblična) izhodišča, je hkrati znal svoja bogata strokovna spoznanja s poljudno, vsakomur razumljivo besedo, predstaviti tudi preprostim in manj izobraženim bralcem. Ko govorimo o Rozmanovih Svetopisemskih osnovah kot priročniku za branje »knjige vseh knjig«, se moramo zavedati, da brez kakršnegakoli uvoda Svetega pisma sploh ni mogoče razumeti, kaj šele dojeti vso veličino njegove svete besede.

Knjiga Svetopisemske osnove, ki je med bralci v Sloveniji vzbudila veliko zanimanje, združuje splošni in posebni uvod v Sveto pismo in povzema vsebino vseh svetopisemskih knjig, ki jih premore slovenska bibličistika. Bralca poučuje o osnovnih pojmi v Svetem pismu, seznanja z njegovim nastankom, ohranjanju, z jeziki, v katerih so napisane svetopisemske knjige (po statistiki iz leta 1975 naj bi bilo v celoti ali vsaj delno prevedeno v več kot 1500 jezikov, v katerih govori 95 odstotkov človeštva), obenem pa pojasnjuje oziroma dokazuje, da imamo Slovenci kljub oddaljenosti od izvornika v prevodih na voljo pristno obliko Svetega pisma. Pri tem avtor dr. France Rozman posebej opozarja na slovenske prevode od Trubarja naprej.

Ena prvih slovenskih knjig je Trubarjev prevod Matejevega evangelija (1555), njegov Ta celi Novi Testament (1582) in Dalmatinova Biblija (1584) pa temelj slovenski književnosti in kažipot slovenskemu jeziku za več stoletij.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

Ženski zbor Društva upokojencev - Nova Gorica; zborovodja Julija Faganel

Po vsakih volitvah si navadno politične stranke izprašajo vest da vidijo, kako so se obnesle na tem »izpitu«, kaj je bilo dobrega in kaj slabega. Volilne analize seveda ne spremenijo izidov, lahko jih samo interpretirajo oz. razumejo. Prav tako je prav, da se tudi kot Slovenci vprašamo, kako smo se obnesli na zadnjih parlamentarnih volitvah. Tudi mi smo polnopravni državljani, ki lahko na volitvah tako ali drugače manifestiramo svojo politično voljo in na njih pravzaprav udeležimo eno izmed prvih demokratičnih pravic, pa tudi dolžnosti.

Politična razcepljenost med Slovenci je že tradicionalna. Ne bomo tu nanovo ali ponovno pisali o tem, kar še ugotavljamo ves povojni čas. Razdeljenost med Slovenci, ki zagovarjajo samostojni politični nastop in tistimi, ki so za vključitev v italijanske (tu levičarske) stranke,

Slovenci po volitvah

je prvo jabolko spora na političnem pozorišču slovenske manjšine v Italiji. Potem pa seveda še ideološka delitev, ki spet loči v bistvu zamejske Slovence v dva velika tabora. To sta levičarsko - marksistično - laični ter katoliško - demokratični.

Prav parlamentarne volitve so tiste, na katerih pridejo najbolj do izraza problemi širokih razsežnosti, kot so ideologija, notranja in zunanja politika, gospodarske in socialne izbire itd. Vse to je seveda prisotno v volilni kampanji tudi med Slovenci, čeprav danes morda stopajo na površje bolj druga vprašanja, recimo predvsem globalna zakonska zaščita. Zato smo marsikdaj mnenja, da so za nas pomembnejše ostale volitve (upravne ali deželne), ker tu bolj neposredno sodelujemo in si pravza-

prav tu v glavnem izvolimo svoje samostojno predstavništvo.

KAKO SMO VOLILI

Kot znano, se slovenski glasovi letos štejejo predvsem na manjšinski listi Federalizem, na kateri je s svojimi kandidati nastopala Slovenska skupnost. Nadalje še na levici Demokratična stranka levice in Stranka komunistične prenov. Za slednji dve je seveda prištevanje slovenskim volivcem predvsem možno po preferencah slovenskih kandidatov, za senat pa je to težje, saj je okrožje že imensko (uninominalno). Sicer pa je bolj objektivno morda po izrazito slovenskih občinah na Tržaškem in Goriškem.

Najprej manjšinska lista. Na Fe-

deralizmu so se predstavili slovenski kandidati - kot že tradicionalno pri evropskih volitvah - skupaj z nekaterimi drugimi skupinami, ki pa so v naših okrožjih odnesle silno majhen odstotek glasov. (Predstavniki gibanja upokojencev, pa še individualno predstavniki drugih manjšinskih skupin). Poglejmo, kako lahko to ugotovimo. V goriškem okrožju za senat je lista donesla 1.598 glasov v okrožjih Trst I 770, Trst II pa 3.173 glasov. Videmsko senatno okrožje je dalo 404 glasove, tolmeško (Kanal-ska dolina) 198, čedajsko (Beneška Slovenija) pa 277 glasov. Pordenon je Federalizmu prinesel 290 glasov (torej več kot recimo posamezno dve okrožji videmske pokrajine, kjer tradicionalno prebivajo tudi Slovenci. V celi deželi Furlaniji-Juljski krajinii ima Federalizem za senat 5.591 glasov. Sicer so se podobni izidi že pokazali tudi na raznih deželnih ali

tudi političnih volitvah, ko je bil prisoten znak Lipove vejice! Vsekakor pa je volilni zbor v dobršni meri sledil usmeritvi SSK. Za poslansko zbornico kažejo volilni izidi iste liste po pokrajinah naše dežele (ne po okrožjih, razen Trsta, ki ima eno samo okrožje) naslednje izide (da se zausstavimo le ob preferencah slovenskih nosilcev liste): v poslanskem okrožju Trst je Peter Močnik prejel 1.524 preferenc, v okrožju Videm - Gorica - Pordenon - Belluno pa Mirko Špacapan 862 preferenc; oba nosilca sta v svojih okrožjih po glasovih prva. - Naj še dodamo, da seveda pri političnih volitvah tudi volilci SSK včasih ne glasujejo vsi za listo, ki jo stranka (tudi z lastnimi kandidati) predlaga.

Še par globalnih števil. Za poslansko zbornico v tržaški pokrajini ima Federalizem skupno 3.903 gla-

Ali bo krščanstvo tudi v prihodnje oblikovalo slovenski značaj?

V torek zvečer, 25.2.92, ni bilo moč najti praznega sedeža v Linhartovi dvorani Cankarjevega doma. Naslov predavanja Krščanska vzgoja slovenskega značaja in pa častitljivi predavatelj prof. dr. Anton Trstenjak sta bila dovolj prepričljiva razloga, da so mnogi obiskovalci vztrajali in poslušali predavanje kar na hodniku. Vse zbrane je najprej nagovoril dr. Rudi Koncilija, zadolženi za versko izobraževanje odraslih. Pojasnil je, da poteka predavanje v okviru cikla Verska kulturna dediščina. Posredoval je pozdrave Sveta za kulturo pri Slovenski škofovski konferenci in Nadškofijskega referata za versko izobraževanje odraslih, ki sta ta zanimivi cikel organizirala.

Gospoda akademika ni bilo treba posebej predstavljati. Poln življenjske vedrine in duha je 86-letni dr. Anton Trstenjak pristopil in začel.

Med prijatelji je ljubezen brez hinavščine, da je lahko g. akademik »požugal« organizatorjem, da so mu temo sami določili po pravilu, češ ti si star - tebe ni škoda. Sicer pa si je predavanje zamislil kot zgodovinski pregled slovenskega značaja in dejavnikov, ki so ga oblikovali. Za izhodišče je prebral poročilo francoskega pisca, ki je moral pred približno 180 leti zapustiti Napoleoneve Ilirske province. Nasplošno bi lahko rekli o Slovencih vse dobro. Bilo je to ljudstvo brez morilcev, brez tatov. Mogel si vseh 6 pokrajin prepotovati z denarjem na dlani. Bil je to narod, ki smo ga skoraj morali učiti uporabljati ključavnice in zapehe in ki je z neomahljivo neustrašnostjo odklonil giljotino.

Med njimi bi si želel živeti in umreti.

Dr. Anton Trstenjak - duhovnik je z vso zavzetostjo vprašal: »Dragi moji, ali ni to čudovita podoba krščansko vzgojenega slovenskega naroda? Ganljivo je brati, ko v sebi začutimo velikanski kontrast s sodobnim slovenskim človekom.«

Nepristransko se je lotil preteklih in polpreteklih časov. Kot duhovnik filozof in psiholog je »seciral« miselne tokove in dejanja na obeh straneh. Govoril je o tradiciji, o nekdanji sekulariziranem krščanskem etosu, ki se je do II. svet. vojne enačil s kulturo neglede na specifične razlike, o jansenizmu, o ločitvi duhov, o 45 letih dialektičnega materializma, o mlahavi morali z juga ter o zdajšnjem poplitvenem duhovno moralnem ozračju.

→ sove, v goriški pokrajini pa 1,723 glasov.

V celotnem okrožjem Videm - Gorica - Pordenon - Belluno ima Federalizem za poslansko zbornico 2.821 glasov. V deželi pa ima za poslansko zbornico lista skupno 6.563 glasov.

KAKO SLOVENSKA LEVICA

Na levici se je tudi pri teh volitvah zastavil del slovenskega volilnega zbora, ki pa tradicionalno glasuje za slovenske kandidate na italijanskih strankah oz. listah, zlasti bivših komunističnih. Tudi so seveda izidi različni, posebej še, ker je to teže ugotoviti. Delitev na dve stranki se je seveda poznala, posebej na Tržaškem, kjer ni prišlo več do izvolitve slovenskega - kandidata bivše PCI v senat oz. v zbornico. Zato se sicer DSL tolaži z izvolitvijo slovenskega senatorja v Gorici prof. Darka Bra-

Nekateri naši kulturniki so po I. svet. vojni govorili, slovenski človek je katoliški človek.

Vsekakor je Slovenec izpolnjeval 10 božjih zapovedi, živel po Sv. pismu, bil krščansko vzgojen človek. Mi bi vse te njegove lepe lastnosti povzeli danes v slovensko besedo **poštenjak**. Slovenec je bil pošten človek, opozarjam vas, da zlepa ne najdem v nobenem zahodnoevropskem jeziku besede, ki bi bila enaka naši besedi poštenjak. Zadnjih 45 let smo namesto poštenosti uporabljali besedo odgovornost. V samoupravljanju smo veliko govorili in pisali o odgovornosti. Naša družba je postala družba nezaupanja, kjer je policija nadomestila zaupanje.

Tako smo podlegali navidezno nedolžni, a usodni zmoti, da ni večnih resnic, da je vsaka resnica odvisna od trenutnih gospodarskih in družbenih razmer. Naše dobro krščansko ljudstvo, ki se je prej skozi dolga stoletja napajalo z večnimi resnicami, je bilo moralno hudo prizadeto.

V pogovoru po predavanju so poslušalci postavljali vprašanja. Bilo je tudi nekaj nasprotnih stališč. Dr. Trstenjak je vse sprejel z razumevanjem, zlasti je bil vesel pripombe, da mladi danes niti niso tako nekrščanski in nemoralni. Hvala Bogu, je predavatelj sam povzel in priznal, da se je večkrat srečal z mladimi, ki so bili vzorno vzgojeni, in da si zato še veliko obeta.

Ob koncu smo dr. Antonu Trstenjaku močno zaploskali.

V.B. Kecojević

tine, ki je novi parlamentarec te stranke in je nasledil sen. Battella in je gotovo bil izvoljen tudi s slovenskimi glasovi svoje stranke, odločilni pa so bili nedvomno glasovi italijanskih levčarskih volilcev v celotnem goriškem okrožju. Če smo na eni strani zadovoljni, da je goriški Slovenec prišel v senat, pa je na drugi strani spet res, da ta ne more biti pristen odraz slovenske narodne skupnosti kot take.

Politične volitve 1992 so za nami. Na Tržaškem bodo spet volivci poklicani na volišča prihodnji junij za izvolitev novega tržaškega pokrajinskega ter občinskega sveta. Prihodnje leto pa bodo spet na vrsti deželne volitve, kjer je tudi slovenska prisotnost še kako pomembna. Zato strnimo svoje sile in že sedaj razmišljajmo o najbolj pametnih oblikah nastopa!

Spectator

Prva delovna seja slovenske konzulte na občini

Pred kratkim se je na svoji prvi delovni seji po umestitvi sestala občinska konzulta za slovensko manjšino v goriški občini. Pod vodstvom predsednika prof. Albina Sirka so člani konzulte zavrnilo negativno stališče občinskega odbora do postavitve plošče v spomin tolminskim puntarjem in v tem smislu podvzeli razne korake. Nadalje so se pomudili zlasti ob problemu slovenskega šolskega centra v ul. Puccini, ki čaka nujnih posegov. Prav tako so postavili zahtevo po mestu za uradnega slovenskega prevajalca oz. tolmača na goriški občini.

Vrh

Na Vrhu sv. Mihaela so letos spet oživili staro navado tekmovanja v barvanju in krašenju pirhov. Sodelovali so vsi vaški otroci. Pirhi so bili zelo lepi, zato so vsi otroci prejeli priznanje. Še posebej pa so si zaslužili nagrado: Marko - zaradi bogate simbolike, Mitja - zaradi pisanih barv. Sara in Anamarija sta pobarvali največ pirhov, Alan - najbolj tradicionalno, Sara in Tatjana pa sta prejeli nagrado za najbolj simpatično zamisel. Vsem čestitamo, in prihodnjo Veliko noč zopet na delo!

Sovodnje

Kot se spodobi za pravo župnijo je tudi sovodenjska organizirala lep »Emav« na velikončni ponedeljek. Avtobus domačih vernikov, okrepljen še z nekaterimi Števerjanci in Gaberci, je krenil na božjo pot v Novo Štifo pri Gornjem Gradu. Zaradi bližine snega in pršenja dežja je bila potrebna takoj pri prvi postaji majhna pokora. V Marijini cerkvi so prišle iz srca, poleg vseh osebnih prošenj, še posebej tri skupne: za uspeh papeževega obiska v naši deželi, škofovega v župnji ter za blagoslov pri obnovitvenih delih župnijske cerkve. Po maši se je prikazalo sonce in nas ogrelo. Druga postaja je bila ogled mogočne gornjegrajske katedrale, nekdanjega sedeža slovenskih škofov, ogled muzeja s starimi kmečskimi predmeti in ostankov obzidja utrdbe. Takrat je bila tudi prava ura za kosilo v domači gostilni.

Pot nas je zanesla potem proti Logarski dolini v čudovito baročno cerkev v Radmirju. Tam hranijo tudi okoli trideset mašnih plaščev, ki so ročno delo in dar princezinj iz vse Evrope pred 200 leti. Tudi cesarica Marija Terezija je prispevala svojega. Samo podatek, da je v bogati zbirki tudi plašč, ki tehta 25 kg (nitka iz enega grama zlata ali srebra, s

Lahko bom kupil riža ...

Iz pisma misijonarja Ivana Štante. »Božja previdnost je velika. Lahko bom kupil riža za potrebne otroke, za reveže in za zapornike.

Samo nekaj bi prosil: Ko bo izšla »Misijonska nedelja«, nikar navesti, koliko posamezni misijonar dobi. Tukajšnja policija rada dela račune o tem, kar misijonarji dobijo. Italijanske misijonske revije so ukinile objavo darov za misijonarje.

Hvala vsem dobrotnikom. Imel sem pastoralni obisk našega škofa; obiskal je tudi dva zapora; krstil je štiri zapornike. V Zazafotsy je bil obisk precej slovesen: krst odraslih, sv. birma, prvo sv. obhajilo in poroka.

katero je vezen je bila dolga 7 metrov!) nam lahko veliko pove, da pa ne govorimo o zlati monštranci, ki tehta skoraj 8 kg in ima na sebi okoli 200 dragih kamenčkov iz vsega sveta. Obogateni s to iznajdljivostjo, ljubeznijo, požrtvovanjem in vero, ki je vse to darovala romarski cerkvi, je avtobus krenil proti Nazarjam v prelepi Savinjski dolini. Obiskovalci so strmeli nad umetninami v cerkvi in v gradu, presenečeni so bili nad pozdravom vseh zvonov, še bolj pa se je vtisnil v srce obisk sester klaris, ki so nas navdušile s svojim skritim življenjem med štirimi zidovi in vrtu, ko ga preživljajo v molitvi, odpovedi in ljubezni do Boga in bližnjega.

Na poti proti domu je obvezna postaja ob krofih na Trojanah. Ob koncu tega čudovitega romanja in izleta, je umesten le vzklík zahvale Bogu, Mariji in organizatorju g. župniku Marjanu.

Teološka predavanja v Katoliškem domu

V letošnjem postnem času so se v Kat. domu vrstila štiri predavanja: O Filipu Terčelju, o prvenstvu rimskega papeža, Ogleju in pokristjanjenju Slovencev, Katoliški in pravoslavni Cerkev po osamosvojitvi Slovenije in Hrvaške. Udeležba je bila pri vseh predavanjih kar dobra.

Dr. Marino Qualizza, profesor v videmskem bogoslovju, je osvetlil nauk o prvenstvu ap. Petra in njegovih naslednikov rimskih papežev. Orisal je, kaj je smisel tega prvenstva in kako se je to uveljavljalo v teku dva tisoč let Cerkve. Posebej se je ustavil ob bojih za investituro v 11. stoletju (papež Gregor VII.), ko je v bistvu šlo za to, kdo naj imenuje škofove, ali papež ali cesar. In je zmagal papež.

Vesoljni vatikanski zbor I. (1870) je definiral nauk o papeževi nezmotljivosti, vatikanski II. pa je izjasnil, da »rimskega škofa ima kot Kristusov namestnik in pastir vse Cerkve polno, vrhovno in vesoljno oblast nad Cerkvijo«, toda tudi »red škofov je nosilec vrhovne in polne oblasti nad vso Cerkvijo, skupaj s svojo glavo, rimskim škofom in nikoli ne brez njega.«

O vlogi oglejskega patriarhata pri pokristjanjenju Slovencev se je ustavil prof. Franc Kralj. Poudaril je delo sv. Pavlina, ki je uveljavil navodila škofovskih sinod za časa cesarja Karla Velikega, naj se pokristjanjevanje vrši na miren način in ne s silo. Tega se je oglejska Cerkev držala v naslednjih stoletjih, ko je širila evangelij v svojih mejah južno od Drave. Osvetlil je tudi razgibano usodo oglejskega patriarhata in njegovih voditeljev patriarhatov, ki ni-

so nikoli imeli lahkega življenja zaradi političnih interesov raznih vladarjev in knezov, ki so se vedno splestali na oglejskem ozemlju.

Politične meje so se premikale, spori so bili pogosti do ukinitve patriarhata leta 1751.

Deželno poklicno usmerjanje

Pri Deželnem ravnateljstvu za šolstvo in kulturo deluje posebna služba za poklicno usmerjanje. Specializirano osebje daje strokovne nasvete in informacije dijakom ter mladim in odraslim ljudem, ki so pred šolskimi, izobraževalnimi in poklicnimi izbirami. Na voljo je tudi učnemu osebju in ustanovam, ki načrtujejo in izvajajo usmerjevalne dejavnosti. Poskrbljeno je tudi za potrebe slovenskega prebivalstva v tržaški in goriški pokrajini, saj dela v omenjeni službi tudi psihologinja Slovenka.

Omenjena strokovna služba pripravlja tudi bogat informativni material, zlasti v obliki raznih publikacij. Iz leta v leto izide tako več publikacij tudi v slovenščini. (mab)

Katehetsko-pedagoški leksikon

Katehetski center v Ljubljani, znan v matični Sloveniji in v zamejstvu po bogati zbirki svojih Knjižic, je po italijanskem izvirniku izdal Katehetsko-pedagoški leksikon, ki obsega nad 800 strani. Gre za prvo tovrstno delo v slovenskem jeziku. Kot je pred dnevi na predstavitvi v Ljubljani dejal France Škrabl, ravnatelj Katehetskega centra, ki je leksikon tudi priredil za objavo, sodimo Slovenci med tiste redke narode v Evropi in v svetu, ki tako delo imajo in so nanj lahko ponosni.

Slovenska izdaja te izredno zanimive interdisciplinarne publikacije je nastajala dobra štiri leta, italijanskega izvirnika pa so naši avtorji dodali obsežen slovenski delež. Kot zanimivost velja omeniti, da je pri oblikovanju Katehetsko-pedagoškega leksikona sodelovalo več kot 120 strokovnjakov z vsega sveta, slovensko izdajo pa je dodatno pripravljalo še 30 znanstvenikov s področja religiozno-pedagoških ved. Leksikon, ki med drugim seznanja z zgodovino kateheze po svetu in v Sloveniji in jo predstavlja v vseh človekovih življenjskih obdobjih, je torej sad bogatih in raznolikih katehetskih in pedagoških izkušenj po vsem svetu.

I.V.

Na fotografiji so otroci pri kosilu v menzi misijonarja I. Štanta na Madagaskarju

maj 1992

in okolica

Kdaj		Kje	Kaj	Prireditelj
Pet. 1.	16.30	Rupa	PRAZNIK FRTALJE	PD Rupa-Peč
Pet. 1.	20.30	Travnik	Generalna pevska vaja	ZCPZ
Sob. 2.	16.30	Travnik	SV. MAŠA S PAPEŽEM	Odbor
Ned. 3.	dop.	Videm	Srečanje mladine s papežem	Odbor
Ned. 3.	16.30	Rupa	PRAZNIK FRTALJE	PD Rupa-Peč
- do 7.		Katoliška knjigarna	Razstava o kamnu	Katoliška knjigarna
- do 10.		Katoliški dom	RAZSTAVA SLIK VIDE SLIVNIKAR	SSO
- do 10.		Pastor Angelicus	Razstava Marijinih podobic	SSO
Sob. 9.	20.30	Katoliški dom	PRIMORSKA POJE 92	ZSKP
Ned. 10.	16.00	Katoliški dom	Pastirčkov dan	Pastirček
Sob. 16.	16.30	Doberdob	ODPRTJE BANKE	Posojilnica
Sob. 16.	20.30	Štmaver	»Dr«	Oder 90
Ned. 17.	17.00	Renče	PRIMORSKA POJE 92	ZSKP
Pon. 18.	20.00	Katoliški dom	Nastop gojencev	SCGV E. Komel
Sob. 23.	19.30	Podgora	PRED. O VOKALNI TEHNIKI	PD Podgora
Sob. 23.	19.00	Štandrež	Praznik Špargljev	PD Štandrež
Ned. 24.	16.00			
Ned. 24.	9.00	Travnik	PETA MAŠA	MePZ F.B. Sedej
Ned. 24.	16.00	Sv. Gora	Vsakoletno škof. romanje	Odbor
Ned. 24.	18.00	Katoliški dom	PREMIERA: SVOJEGlavček	Oder 90
Pon. 25.	20.30	Števerjan	Seja ZSKP	ZSKP
Čet. 28.	20.30	Katoliški dom	DIPLOMSKI KONCERT VALENTINE PAVIO	SCGV E. Komel
Sob. 30.				
Ned. 31.		Štandrež	Praznik špargljev	PD Štandrež
Sob. 6.junija	20.30	Števerjan	SKUPNI KONCERT ZBOROV	F.B. Sedej, Alenka
Ned. 7.junija	17.00	Katoliški dom	Dan prijateljstva Nastop gojencev	Odbor staršev SCGV E.Komel

Katoliški dom, Gorica, Drevored 20.sept.85
tel. 33340

- SSO, tel. in telefax 536455
- telovadnica, tel.32310
- ZSKP, ZCPZ, SZSO-SGS, MePZ L.Bratuž in M.Filej,
Oder 90, zadruga Ojsternik, ŠZ Olympia, društvo
A.Gregorčič, ansambla Prijatelji in Bleu Angels,
odbor staršev, SKPD M.Filej

Člani ZVEZE SLOV.KATOL.PROSVETE:

- SKPD F.B. Sedej - Števerjan
- PD Podgora - Podgora
- SKPD M.Filej - Gorica
- MoPZ M.Filej - Gorica
- MePZ L.Bratuž - Gorica
- PD Štandrež - Štandrež
- PD Rupa-Peč - Rupa-Peč
- Ljudski radio - Gorica

PD Jadro - Ronke

Papeži v naši deželi

Da srečamo prvega papeža, ki je prišel v deželo Furlanija-Juljska krajina, moramo počakati do 14. stoletja. Leta 1409 je namreč papež Gregor XII. na poti na koncil v Čedadu prišel v Concordio, a dalje ni šel. Grof Viljem di Prata ga je sprejel na svojem gradu, kjer je ostal štiri dni ter 24. maja pel slovesno mašo.

Moralo je preteči znova nekaj stoletij, da vidimo papeža v naših krajih; bil je to Pij VI. Ta papež je vodil Cerkev v dobi absolutističnih vladarjev, ki so menili, da je njihova oblast nad vsemi oblastmi. Takšen vladar je bil tudi cesar Jožef II. Marsikaj pametnega je izpeljal v svojem cesarstvu, toda v svojem absolutizmu je hotel imeti oblast tudi nad Cerkvijo: ukazovati in urejati tudi zadeve Cerkve in s tem kršiti pravice vrhovnega vodstva v Cerkvi. Tako je hotel pridržati sebi imenovanja škofov in župnikov, ki bi tako postali le cesarski uradniki. Prepovedal je rekurz v Rim glede zakonskih zadev: prepovedal objavljati papeške dokumente brez cesarskega »placet«; ukinil je kontemplativne redove in ni dovolil, da bi se redovniki obračali na svoje redovne predstojnike, če so ti bivali izven cesarstva; po svoje je tudi uredil vzgojo bogoslovcev v bogoslovijih; pobral je veliko cerkvenega premoženja in njegovo upravo prenesel na državo.

Pij VI. v Gorici

Pij VI. je zaman protestiral zoper slične ukrepe. Zato se je odločil, da osebno obišče Jožefa II., češ: Pisem ne poslušam, morda bo poslušal mene osebno. Podal se je zato na dolgo pot z Rima na Dunaj. Potoval je, kot so takrat potovali s kočijo in majhnim spremstvom. Pot ga je peljala skozi našo deželo tako kot njega dni sv. Metoda, ko je z Moravske potoval v Rim. Na tej poti se je papež za eno noč ustavil v Gorici. Toda cesar ni hotel, da se sreča z nadškofom Edlinškom. Zato je ta moral prejšnji dan odpotovati na Dunaj.

Zato je papeža sprejel cesarski namestnik grof Franc Lantieri ter ga prenočil v svoji palači na trgu sv. Antona. Trg in palača še danes stojita. Naslednji dan je papež prisostvoval naši v goriški stolnici, nakar je odpotoval dalje proti Postojni. Cesar ni hotel, da bi papež prišel v stik z ljudstvom, Goričani so pa vseeno napolnili trg sv. Antona za papežev blagoslov in naslednji dan so prav tako napolnili stolnico.

Spet je moralo preteči stoletje in več, da so naši kraji videli papeža. To se je zgodilo pred desetimi leti, ko je prišel v Videm Pavel VI., da zaključi škofijski evharistični kongres v Vidmu. Priletel je na letališče v Ronah in se od tam odpeljal v Videm, kjer je bil zaključek kongresa na trgu 1. maja. Na tem trgu se bo sedaj Janez Pavel II. srečal z mladino.

Trst in papeži

Toda so še drugi papeži, ki so bili pri nas, ko niso bili papeži. Prvi tak papež je Pij II., prej Enea Silvio Piccolomini, doma iz Siene. Imenovan je bil za škofa v Trstu in je vodil škofijo od 1446 do 1450, ko je bil izvoljen za papeža. Toda, čeprav škof v Trstu, je po navadi tistega časa živel največini na Dunaju in kot papežev legat opravljal različne plovne posle.

Neprostoovoljno se je ustavil v Istri

Pij XI.

Pavel VI.

Janez XXIII.

Aleksij Pregarc, Črni galebi

Na odru tržaškega Slovenskega gledališča se je iztekla predstava Aleksija Pregarca Črni galebi. Iz naslova ne moreš razbrati, za kaj gre. Kdo so ti »črni galebi«? Na odru pa ugotoviš, da so to Ricmanjci in njihov kaplan dr. Anton Požar. Pregarc je namreč dramsko obdelal znano ricmanjsko afero iz prvih let tega stoletja, ko je tudi Ricmanjce zajelo »hejslovanstvo« in so se uprli tržaški kuriji ter hoteli v pravoslavje oz. bolje k uniatom. O tej aferi je bilo že veliko napisanega. Nič čudno ni, če je zamikala tudi Pregarca kot domačina iz Ricmanj. Sam pravi, da ga je »afera« celo desetletje vznemirjala. Pa se je odločil in jo obdelal v odrski zvrsti.

Pri igri ne gre za »spektakel«, saj tudi zgodovinski dogodki niso bili spektakel, temveč le neki religiozno-politični upor zoper tedanje cerkveno oblast v Trstu in tedanje politične razmere. Avtor se je v te dogodke vživel, si jih po svoje zamislil, se vživel v dušo kaplana Požarja in ljudi v njegovi okolici (župana, njegove žene, hčere, vaškega vaščana, farovške kuharice, učitelja, pristaniškega delavca, vaške norice idr.). Gre pač za ljudi, ki so takrat živeli na vasi in ustvarjali vaško življenje. Poleg teh oseb je vpletel v igro še tajnika škofa Nagla Ivana Tula, ki je resnična

Pij VII. Po smrti Pija VI. v pregnanstvu v Valenci (Južna Francija) leta 1799 so se kardinali zbrali v Benetkah in izvolili za papeža kardinala Chiaramonteja, benediktinca, ki si je izbral ime Pij VII. Toda prepeljati ga je bilo treba po morju do papeških dežel, do Pesara, ker je bila Emilia-Romagna v rokah francoskih zasedbenih čet. Avstrija je novemu papežu poudila fregato »Bellona«, da ga prepelje do Pesara. Ali po poti je nastal velik vihar in komandant je poskal zavetje v Luki Mirni. Ljudje so pritekli iz vseh sosednjih krajev, da so videli papeža in prejeli njegov blagoslov.

Pa še en papež je bil v naših krajih, ko ni bil še papež, in sicer Angelo Roncalli, poznejši Janez XXIII. V Trstu so leta 1955 organizirali kongres katoliških visokošolcev FUCI.

Udeležil se ga je tudi tedanji benediktinski patriarh Angelo Roncalli. Če spomin ne vara, je bil patriarh Roncalli tudi v Gorici na obisku pri nadškofu Andreju Pangraziju.

Za zaključek: Janez Pavel II. se je kot kardinal vozil na vatikanski vesoljni cerkveni zbor po železnici skozi Kanalsko dolino mimo sv. Višarij. Po tej železnici se je peljal tudi na konklave, ko je bil izvoljen za papeža.

K.H.

40 let Družine

Katoliški tednik Družina obhaja 40-letnico izhajanja. Družina je namreč začela izhajati leta 1952 na pobudo dr. Mihaela Toroša, takratnega administratorja koprške škofije. Družina je za ta jubilej izdala posebno jubilejno prilogo. Družina je precej razširjena tudi med nami v zamejstvu.

Številnim čestitkam, ki jih je Družina prejela, pridružujemo tudi naše, naj naprej osvešča in gradi poštene slovenske družine!

TRST

Jurjevanje na Tržaskem

Več kot 200 skavtinj in skavtov, tržaških članic in članov Slovenske zamejske skavtske organizacije, se je v nedeljo 26.4. zbralo na Pernarčičevi ogradi pri Mavhinjah. Praznovali so jurjevanje, največji skavtski praznik v letu, ko v organizacijo sprejemajo nove člane. Razumljivo je zato, da je bilo tako pri dopoldanskih obredih kot pri sklepem tabornem ognju v poznem popoldnevu prisotnih tudi veliko staršev in prijateljev, kot tudi starejših skavtov in skavtinj, ki niso več aktivni v organizaciji. Tako so se šaljivo spomnili, da štirje prisotni praznujejo 30-letnico skavtske obljube.

Obljubo je napravilo 20 članov najmlajše veje, volčičev in veric, in 24 izvidnikov in vodnic. V organizacijo jih je sprejela načelnica prof. Vera Tuta Ban. Maševal je pokrajinski duhovni vodja župnik Tone Bedenčič. Med prisotnimi so še posebej pozdravili skupino pripadnikov skavtske organizacije iz Slovenije.

Osrednji del sporeda je bil posvečen veliki orientacijski igri po okolici. Nato je bil na sporedu simbolični

taborni ogenj s petjem in šaljivimi točkami.

Naj še omenimo, da se v Ljubljani pripravlja lep vseslovenski skavtski dogodek. V četrtek, 7. maja, ob 18.00, bodo v Cekinovem gradu odprli razstavo o predvojnem skavtizmu in gozdovništvu na Slovenskem. Gre za razstavo, ki so jo pred časom postavili v Muzeju narodne osvoboditve v Ljubljani, zdaj pa začena z gostovanji. Več eksponatov je tudi iz tržaškega skavtskega arhiva, prikaz pa opozarja tudi na skavtizem in taborništvo po vojni v zamejstvu in zdomstvu.

Zanimivo je, da je Cekinov grad v Tivoliju v Ljubljani tesno povezan z letošnjo 70-letnico slovenskega skavtizma. Leza 1922 je bil v Ljubljani jugoslovanski vsesokolski zlet, pri katerem so kot reditelji sodelovali tudi srbski, češki in poljski skavti. Svoje šotore so postavili pod Cekinovim gradom. Skupina mladih fantov jih je opazovala, se navdušila in jeseni ustanovila prvo slovensko skavtsko skupino.

Ivo Jevnikar

S pesmijo in glasbo po prehojenih poteh ansamblov Taims, Galebi, Rdeči nagelj in Zvezde ter terceta Mavrica

Preteklo nedeljo, 26.4., je bil v Finžgarjevem domu lep večer, na katerem so se zbrali nekdanji in sedanjci pevci in instrumentalisti, člani vokalno glasbenih skupin, ki so sodelovale in še delujejo pod okriljem tega doma. Letos poteka 25 let od odprtja tega znanega in priljubljene mladinskega središča. Vodstvo si je v počastitev srebrnega jubileja zamislilo sklop prireditev, saj bi v obsegu ene same ne mogli prikazati široko razvejane dejavnosti mladih, ki že četrto stoletja zahajajo v ta dom.

Po prikupni prireditvi, ki se je odvijala prejšnji mesec in je bila namenjena mamam in starejšim mamam in so jo oblikovali najmlajši, je bil v aprilu na vrsti tale veseli nedeljski popoldan.

Želja organizatorjev je bila predstaviti bogato delovanje ansamblov v čim izčrpniji obliki. Zamisel je uresničil g. Franc Pohajač, ustanovitelj in animator vseh skupin, ki so v 25 letih Finžgarjevega doma tu delovale. In cele gore arhivskih posnetkov na fotografijah, diapozitivih in

filmskih trakovih je sestavil izčrpen prikaz, ki nas je v sliki in besedi popeljal od rojstva ansambla Taims do ustanovitve ansamblov Galebi, Rdeči nagelj in Zvezde ter vokalnega terceta Mavrica vse do današnjega dne, ko še živo delujeta vsem dobro poznana in priljubljena ansambla Taims in Zvezde. Spomine po prehojenih poteh doma in po svetu s pesmijo in glasbo so obujali nešteti bivši in sedanjci pevci in glasbeniki, ki so svoja mlada leta lepšali s petjem in glasbo ter se skupaj podajali tudi na izlete v naravo.

V živo sta nastopila tudi ansambla Taims in Zvezde, ki sta s priljubljenimi motivi polk in valčkov navdušila vse v dvorani. Priložnost za obujanje spominov je bila tudi družabnost, ki se je ob prigrizku in veselem petju nadaljevala še pozno v večer.

V maju in juniju se bo niz prireditev v počastitev srebrnega jubileja Finžgarjevega doma nadaljeval.

Finžgarjev dom na Opčinah. Foto Abram

Pastirčkov dan

Revija Pastirček zbere vsako leto vse svoje sodelavce, bralce in prijatelje ob posebnem dnevu. Takrat skupaj pregledajo opravljeno delo, prejmejo zadnjo številko letnika, se skupaj poveselijo, zapojejo nastopajo, najbolj zvestim sodelavcem pa urednik podeli nagrade in priznanja. Vsekakor je veselo, zabavno in zanimivo.

Že sedaj vabimo na 13. Pastirčkov dan, ki bo v Katoliškem domu v Gorici, v nedeljo, 10. maja ob 16. uri ob vsakem vremenu, saj sta poleg travnika na razpolago tudi velika dvorana in telovadnica. Vabljeni mali in veliki!

Dar papežu Janezu Pavlu II.

Po škofovem naročilu je gospa Silva Bogatec pripravila poseben ovitek v usnju za knjigo »La tradizione martiriale triestina«, katero bo tržaška škofija darovala papežu Janezu Pavlu II. Na ovitku je gospa Bogatec upodobila »procesijo« tržaških mučencev.

Delu gospe Bogatec je nadzoroval p. Egon Sendker, ustanovitelj ikono-grafske šole v Seriate (blizu Bergamo) ter v Meudonu (pariška okolica) in Publieriju v Franciji.

Letošnje šmarnice

Šmarnično branje za leto 1992 je pripravil dr. Stanko Jenežič; posvečeno je škofu A.M. Slomšku. Knjižica ima naslov »Slomšek in naš čas«. Avtor piše: »Pričujoče šmarnice želijo osvetliti podobo velikega Slovenca, kristjana in škofa A.M. Slomška ter njegove poglede na življenje, Boga in Cerkev«.

(r+r)

Odličja zamejskim kulturnim delavcem

Prejšnji teden so v Ljubljani podelili vrsto odličij za zaslužne kulturne delavce iz matične domovine, zamejstva in zdomstva. Podelila jih je Zveza kulturnih organizacij Slovenije (ZKO), ena osrednjih kulturno-prosvetnih central v Sloveniji. Slovesnost je bila v četrtek, 23. aprila, v Valvasorjevi dvorani v Cankarjevem domu v Ljubljani. Na svečani prireditvi se je zbralo lepo število predstavnikov javnega in kulturnega življenja, med njimi člana predsedstva Republike Slovenije akad. Ciril Zlobec in univ. prof. Matjaž Kmecl.

Za uvod je nastopil godalni kvartet Muzina, ki je izvajal skladbe Marija Kogoj in Brine Brezavšek-Jež. Na koncu pa so simpatično nastopili otroci s folklornimi plesi. Po pozdravu predsednika ZKO Frančka Rudolfa je spregovoril pesnik Ciril Zlobec in podal nekaj misli o vlogi naše kulture, o kulturnih delavcih in o pomenu kulturno-prosvetnega udejstvovanja v našem času. Sledilo je poročilo predsednice odbora za priznanje g. Sonje Gašperšič o kriterijih za letošnje izbire. Gre vsekakor za podelitev priznanja enaindvajsetim kulturnim delavcem, ki so vsak na svojem področju tehtno prispevali k rasti naše kulture in prosvete.

Sledilo je podeljevanje priznanj nagrajencem. Iz našega zamejstva so prejeli priznanje dr. Kazimir Humar in pesnica Ljubka Šorli Bratuž z Goriškega ter Kiljan Ferluga s Tržaškega. Ostali nagrajenci so bili v glavnem s Koroške, Štajerske in Dolenjske, pa še iz Zagreba in z Reke, iz zdomstva pa iz Nemčije in Švice. Tako je letošnja podelitev nagrad zadobila res vseslovenski značaj, tudi

mimo nekdanjih ideoloških pregrad.

Pomembne so bile obrazložitve nagrad. Za dr. Humarja je šlo predvsem za »kulturno, prosvetno in organizacijsko delo v Zvezi slovenske katoliške prosvete v Gorici«. Pri tem motivacija nadaljuje, da se je pod njegovim vodstvom Zveza organizacijsko okrepila in postala pomemben kulturni dejavnik na Goriškem. Obenem listina poudarja njegovo vlogo duhovnika in učitelja, njegovo publicistično delo in časnikarsko dejavnost, omenja se kot soustanovitelj revije Pastirček in še kot avtor raznih učbenikov.

Za Ljubko Šorli motivacijska listina najprej podčrta priznanje za »požrtvovalno kulturno in prosvetno delo v slovenskem zamejstvu.« Omenja posebej najprej njeno delo v kulturno-prosvetnih organizacijah v najtežjih časih ter mentorstvo pri dramskem, glasbenem in literarnem delu. Nato omenja še vedno aktivno prisotnost na literarnih večerih, posebej pa še književno ustvarjalnost z raznimi pesniškimi zbirkami, tudi za otroke in številne uglasbitve njenih pesniških tekstov. Prav tako njeno delo kot predsednice pri SKPD Mirko Filej v Gorici.

Za Kiljana Ferluga iz Trsta pa motivacija pravi, da je nagrada dodeljena za »vidne dosežke pri spodbujanju in organiziranju kulturnega življenja Slovencev miljske občine, zaslužna je njegova vloga učitelja in predstavitev slovenske zgodovine in tradicij tudi italijanskim someščanom. Vsestransko je deloval v pevskih in drugih prosvetnih skupinah na svojem področju.

a.b.

Cambio Isontino Menjalnica

Menjalnica in prodaja tujih valut ter slov. tolar, hrv. dinar, madžar. florint, travel cheques, eurocheques.
Urniki od ponedeljka do sobote:
8.30 - 13.30 - 14.30 - 18.00.
Gorica - Corso Verdi, 56
Tel. 0481/536322
Fax: 0481/531210

Svetogorske podobice

V Gorici v oratoriju Pastor angelicus v ulici Rabatta 18 so v torek, 18. aprila, odprli razstavo z naslovom Božjepotna svetišča ob italijansko-slovenski meji na podobicah. Do razstave je prišlo ob sodelovanju Goriškega muzeja iz Nove Gorice in Sveta slovenskih organizacij. Odprta bo do 10. maja. Razstava je bila zamišljena kot poklon Janezu Pavlu II. ob njegovem obisku med nami.

SSO v sodelovanju z Goriškim muzejem iz Nove Gorice, je priredilo razstavo

Božjepotna svetišča v Podobicah

ki je v Pastor Angelicus, Via Rabatta - Gorica.
Urniki: 10.00 - 12.00 - 16.00 - 18.00

ZVEZA SLOVENSkih KULTURNIH DRUŠTEV,
ZDRUŽENJE PEVSKIH ZBOROV PRIMORSKE,
ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE,
ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV,
ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ

Primorska poje 92

GORICA - Katoliški dom - Sobota, 9. maja ob 20.30
SOVODNJE - Kulturni dom - Nedelja, 10. maja ob 17. uri

GG GORIŠKA GALERIJA NOVA GORICA
SVET SLOV. ORG. GORICA

Vida Slivnikar Belantič razstava slik

Katoliški dom - Gorica
Drevored XX. Septembra, 85 od 23. aprila do 10. maja 1992

Skavtske obljube 92

Skavti se bomo kot vsako leto zbrali 1. maja na tradicionalnem Jurjevanju, da bi v skupnosti praznovali obljube. Te so za skavta, ki prestopi ali v VV ali v IV eden najvažnejših mejnikov skavtskega življenja.

Obred obljub poteka med mašno daritvijo. Pred darovanjem se vsi novinci zberejo v skupine in se pred oltarjem zavežejo, da bodo zvesto služili Bogu in domovini, pomagali bližnjemu in spoštovali skavtske zakone. Pomen obljub je, da vsak posameznik izrazi zvestobo skavtskim idealom. To svojo zvestobo skavt goji s stilom življenja, katerega smernice so prav v obljubi. Zvestoba Bogu pomeni, da si skavt ne more predstavljati življenja brez Boga, zato je z njim vedno v odnosu, v njem najde moč, da kjerkoli pričuje svoje krščanstvo. Mislim, da zvestoba domovini pomeni biti zvest svoji nacionalni identiteti in svojim koreninam.

Ko nekdo izreče obljubo, sprejme nase določeno odgovornost. Ta pa ni skavtu v breme, ampak mu je pomoč v težavah, ker ga neprestano opominja na dano besedo. Skavt raste v prepričanju, da kot član neke skupnosti prevzema z ljubeznijo določene odgovornosti, začeni s tem, da v svojem življenju pričuje skavtske ideale, katerim se je zaozlobil.

Te vrednote bomo vsi skavti izrazili v Jamljah dne 1. maja ob 10. uri.

M.D.

Uspešni mladi slovenski violinisti

V Gorici je bilo v dneh od 20. do 26. aprila meddeželno tekmovanje mladih violinistov. Zbrani so bili iz naše Dežele, Slovenije, Hrvaške, Koroške, Štajerske, Salzburga, Južne Tirolske in Veneta. Najbolje so se odrezali mladi slovenski violinisti. Pri zaključnem nastopu v nedeljo, 26. aprila, v Katoliškem domu je nastopila prva Vesna Velušek iz Ljubljane, stara komaj 7 let. Strokovnjaki ji obetajo veliko bodočnost. Za njo je nastopil desetletni Matjaž Žižek iz Maribora, ki je med tekmovalci dosegel prvo nagrado. Tržaški dnevnik Il Piccolo (28.4.) prinaša laskav naslov: v Sloveniji cvetejo »violine« (In Slovenia fioriscono i »violini«.) Zmagovalci natečaja bodo nastopili v raznih krajih: v Ljubljani, Trstu, Portorožu, Benetkah, Salzburgu, Grazu, Celovcu in Zagrebu.

Misijonar Lovrenc Ošnjak je umrl

V Slovenski Benečiji v župniji Št. Lenart se je rodil Lovrenc Ošnjak (Osgnach), ki je kot mlad fant stopil v red misijonarjev Srca Jezusovega, odšel v misijone in misijonaril predvsem v Mozambiku. Zaradi razmer tam doli in zaradi let se je vrnil v Italijo, živel blizu Milana, nazadnje pa v Pordenonu ter pomagal v dušnem pastirstvu. Rad se je vračal v rodne kraje in bil doma še letos v začetku aprila. Toda srce je onemoglo in Gospod ga je poklical k sebi v spanju, zjutraj so ga našli mrtvega. Pokopali so ga v Pordenonu dne 13. aprila.

Kristus, veliki misijonar, naj bo bogat plačnik.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage

Katarine (Tince) Gulin vd. Fajt

se iz srca zahvaljujemo g. župniku, ženskemu pevskeemu zboru, zboru Skala in vsem, ki ste z nami sočustvovali, molili in darovali v dobre namene.

Hčerka Mara, sinova Vilko in Andrej z družinami

obvestila

Romanje v Lurd z vlakom Unitalsi bo letos od 16. do 22. julija. Kdor želi romati s slovensko skupino, naj se prijavi v Gorici pri Sv. Ivanu v mesecu maju. Navodila dobite lahko v svoji župni cerkvi na mizici za tisk. Pojasnila pa dobite lahko tudi po telefonu št. 530341.

Vsakoletno srečanje slovenskih primorskih zamejskih duhovnikov, redovnikov in redovnic bo letos v četrtek, dne 25. junija, z začetkom ob 10. uri na Sv. Gori. Lepo vabljeni!

Svetoivanski otroški zbor »Kresnice« bo počastil svoje mamice v nedeljo, 3. maja, ob 17. uri v Marijinem domu pri Svetem Ivanu, ul. Brandesia 27.

Na veselo srečanje vljudno vabi svoje starše, sorodnike in vse prijatelje mladine.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda iz Trsta bo imelo mesečno mašo za edinost v ponedeljek, 4. maja, ob 17.30 v Marijinem domu v ulici Risorta, 3. Lepo vabljeni člani in prijatelji.

DAROVI

Za Sv. Goro: Sabina Godina 50.000 lir.

Za slov. misijonarje: Rupa 200.000 lir.

Za Sv. očeta: N.N. 150.000 lir.

Za Katoliški glas: F.V. v spomin na Valterja Corva 50.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: ob obletnici rojstva pok. očeta Franca Simčič daruje Rožica, Miro in Aleš 100.000; Mirjam Obljubek v blag spomin mame Betine 100.000 lir.
V blag spomin M. Žerjal daruje Matilda Mravlje: za zdravila nove hude bolezni v Afriki imenovana Buruli 200.000; za prepotrebne otroke v misijonih 200.000; za sklad Mitja Čuk 32.000 lir.

Za društvo Rupa-Peč: N.N. prijatelj iz Gorice 200.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: namesto cvetja na grob Fani Hmeljak daruje druž. Pelicon 100.000; Marija Tomsič 20.000; druž. Petejan v spomin na rajno Slavo Pisk 50.000; N.N. 50.000; N.N. 70.000; Milka in Vinko 100.000; Gizela Vižintin 50.000; T.Š. 60.000; Piero in Jožka 500.000; N.N. 100.000; nameto cvetja na grob Katarine (Tince) Gulin, vd. Fajt daruje sestra G.G. 100.000; ženski pevski zbor 100.000; Helka in Renato z družino 50.000; Zora Devetak-Laurenti 30.000; družina Bagon in Brumat 100.000 lir.

Za Sklad Mitja Čuk: Sandra iz Sovodnj v spomin na pok. Elso Gismondi 100.000 lir.

Za goriške skavte: Helka in Renato namesto cvetja na grob Tince Gulin 50.000 lir.

Za Hrvaško: G.G. v spomin na pok. sestro Tince 100.000 lir.

Za misijon p. Štanta: N.N. Gorica 50.000; N.N. 50.000; Cilka Kovač ob prvi obletnici smrti Mici Rudolf 50.000 lir.

Za semenišče v Vipavi: N.N. 50.000 lir.

Za lačne: Sv. Ivan, Go, 117.000; N.N. 54.000 lir.

Darovi za barvna okna v Bazovici: N.N. 20.000; Marija Grgič vd. Križmančič 30.000; Marija Truskotova 30.000; Marija Koveščeva 20.000; uč. Lepini 50.000; mati Ravalico 100.000; N.N. 20.000; Obersnelova družina 200.000; Fečevi v spomin Marije Čotove 15.000; Fečevi ob 10. obletnici pokojnih staršev 15.000; Vincenc Grigič iz sv. Ivana 20.000; ob krstu Ivane Arduini 150.000; družina Vislau 30.000; Dora Živic ob spominu na rojstni dan staršev Ivana in Marije 300.000; Pattavina 50.000; N.N. 50.000.

radio

Spored od 3. maja do 9. maja 1992

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder. Aleksander Marodič: »Lažnivi dedek«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 14.10 Boris Kobal: »Bonjour Triestesse«. 15.30 Krajevne stvarnosti. 17.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Gončarov: »Oblomov«. 43. del. 12.00 Nikoli ni prepozno za učenje. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotiček: »Za spretne roke«. 16.00 Simfonični orkester RTV Slovenija. Prvi del koncerta. 17.10 Živeti je naša usoda. 17.20 Potpuri.

Torek: 9.00 Zvočne kulise. 11.30 Gončarov: »Oblomov«. 44. del. 12.00 Nepozabne odrske sanje. 12.30 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Simfonični orkester RTV Slovenija. Drugi del koncerta. 17.10 Dopisnice z najbližnjega vzhoda. 17.40 Mladi val.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev (ponovitev). 11.30 Gončarov: »Oblomov«. 45. del. 12.00 Male neznanne države. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. 13.25 Krajevne stvarnosti: Na goriškem valu (1. del). 14.10 Krajevne stvarnosti: Na goriškem valu (2. del). 15.40 Blues. 16.00 Slovenski solisti na laserkih ploščah. 17.10 Literarne podobe: Glasovi iz Sibirije.

Četrtek: 8.40 Znani slovenski ansambli. 11.30 Gončarov: »Oblomov«. 46. del. 12.00 Moji prijatelji za boljši svet. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. 14.10 Dvigljena zavesa. 15.30 Spoznajmo Slovenijo (ponovitev). 16.00 Zbor Jauna muzika iz Vilnusa v Litvi. 17.10 Četrtekova srečanja: Obtoženci drugega tržaškega procesa. 17.50 Mladi val.

Petek: 9.00 Boris Kobal: »Bonjour Triestesse« (ponovitev). 11.30 Gončarov: »Oblomov«. 47. del. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: »Barvni ringaraja«. 14.30 Krajevne stvarnosti: Od Milja do Devina. 15.00 Zvočne kulise. 15.30 O poeziji 80. let (ponovitev). 16.00 Novi ljubljanski kvartet in kontrabasist Budislav Vidrih v našem studiu. 17.10 Kulturni dogodki.

Sobota: 9.00 Slovenska lahka glasba. 9.30 Zapisi o literatih. 10.10 Godalni kvartet Glasbene matice. 11.30 Gončarov: »Oblomov«. 48. del. 12.00 Krajevne stvarnosti: Ta rožajanski glas - Oddaja iz Režije. 12.45 Krajevne stvarnosti: Glasnik Kanalske doline. 14.10 Krajevne stvarnosti: Nediški zvon. 15.00 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 16.00 Mladi izvajalci šole Glasbene matice iz Trsta. 17.10 Alpe Jadran. 18.00 Dušan Jovanović: »Zid, jezero«. Drama.

* * *

Molitev je za apostola to, kar je meč za vojaka.

Sv. Vincenc Pavelski

KATOLIŠKI GLAS

Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499
Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina 1/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 50.000 inozemstvo 70.000 zračna pošta 95.000
Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA